

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 199 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бабиш Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;

Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;

Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

засвідчують ті позитивні зміни, що відбулися у старших дошкільників експериментальної групи під впливом педагогічної роботи. Це засвідчує про ефективність запропонованої роботи, проведеної в рамках дослідження, і дає підстави для висновку, що повноцінний процес художнього конструювання неможливий без розвинених художніх уявлень, специфіка яких полягає у єдності конструкторського і художнього аспектів діяльності.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) // Дошкільне виховання. – 2012. – № 7. – С. 4-19.
2. Івершинь. А. Г. Конструювання з паперу. Формування творчості засобами дизайну. / А. Г. Івершинь // Дошкільне виховання. – 1999. – №3. – С. 24-25.
3. Парамонова. Л. В. Творче художнє конструювання. / Л.В. Парамонова // Дошкільне виховання. – 1995. – №2. – С.15-20.
4. Психологический словарь / под ред. В. В. Давыдова и [др.] – М.: Педагогика, 1983. – 448 с.
5. Сухорукова Г. В. Образотворче мистецтво з методикою викладання в дошкільному навчальному закладі. / Г. В. Сухорукова, О. О. Дронова, Н. М. Голота, Л. А. Янур; за заг. ред. Г. В. Сухорукової. – 3- вид, переробл. – К.: Видавничий Дім «Слово». 2014. – 376 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ

Салівончик Л. М., магістрант

**Косарєва О. І., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Сучасна епоха, що характеризується глобальними і радикальними змінами у політичній, соціальній, економічній сферах життя суспільства, перебудовою національної системи освіти, потребує нових форм співіснування, за яких агресивність, конфронтація, жорстокість у сучасному світі, повинні поступитися гуманному, толерантному ставленню людей одне до одного, взаєморозумінню і довірі.

Проблема виховання толерантності у дітей дошкільного віку в умовах інклюзивної групи досліджувалося лише частково: формування толерантних стосунків дошкільників засобами мистецтва (О. Хролець); прояви основ толерантності у дошкільників у дружбі (В. Котирло). Одним з основних завдань, що забезпечуватиме толерантні стосунки в інклюзивному закладі є розробка сучасних підходів до розвитку толерантної самосвідомості у дітей дошкільного віку. Проблема толерантності розглядалася вітчизняними науковцями в контексті виховання дітей дошкільного віку (А. Асмолов, О. Грива, В. Маралов, Н. Побірченко, О. Пометун, Т. Поніманська, І. Рогальська, В.Сітаров, Н. Скрипник та ін.).

У працях дослідників висвітлені окремі характеристики, які співвідносяться із толерантністю як якістю особистості, а саме: милосердя (І. Княжева), чуйність (М. Воробйова, Т. Пономаренко), співчуття та співпереживання (Г. Кошелева, Л. Стрелкова), турботливість (І. Дьоміна, М. Тимошенко, І. Хомякова), взаємодопомога (А. Виноградова, Т. Репіна), полікультурність (В. Бойченко, Л. Ільченко, Е. Койкова), гуманна поведінка та взаємини (А. Гончаренко, О. Козлюк, Т. Поніманська) та інші [4].

Дослідники (І. Бех, А. Богуш, Н. Гавриш, А. Гончаренко, О. Запорожець, С. Кулачківська, С. Ладивир, І.Печенко, Т. Поніманська, Н. Химич) щодо специфіки формування взаємостосунків старших дошкільників засвідчили, що цей вік є сензитивним для розвитку і становлення толерантних взаємостосунків завдяки низці вікових і психологічних новоутворень, провідних мотивів поведінки та характерних проявів у взаєминах із оточуючими.

Питання інклюзивної освіти в наш час є дуже актуальним, адже багато дітей з психофізичними проблемами в розвитку хочуть і мають право навчатися у загальноосвітніх закладах. Інклюзивна освіта є підходом, який допомагає адаптувати освітню програму та освітнє середовище до потреб дітей, які відрізняються своїми навчальними можливостями. Інклюзія організовує педагогів на зміщення акцентів у корекційно-педагогічній роботі з дітьми: об'єктом впливу стає не порушення, а особистість дитини. Інклюзивна освіта є позитивною не лише для дітей з порушеннями психофізичного розвитку, а й для їх здорових ровесників [1].

На думку Миронової С., інклюзія – це політика й процес, що дає можливість всім дітям брати участь у всіх програмах. Головний принцип інклюзії: «Рівні можливості для кожного». Інклюзивна освіта – це система освітніх послуг, що ґрунтується на принципі забезпечення основного права дітей на освіту та права навчатися за місцем проживання, і передбачає навчання дитини з особливостями психофізичного розвитку в умовах загальноосвітнього закладу [1, с. 6].

Для нашого дослідження актуальною є думка Сітарова В. про те, що толерантність – це якість особистості, яка базується на прагненні прийняти і зрозуміти точку зору іншого, ні в якому разі не спростовуючи впевненість у власних позиціях; здібності до розумного компромісу, що переслідує мету культурного з'ясування розбіжностей [3, с. 35].

У педагогічному словнику толерантність (лат. *tolerantia* – терпіння) трактується як терпимість до чужих думок, вірувань, переконань, поведінки [5, с. 448].

Формування толерантності – процес дуже тривалий і починати його необхідно як можна раніше. Вже в дошкільному віці виникають усі обов'язкові умови для того, щоб можна було починати роботу з формування толерантності. Виникають такі особистісні новоутворення як довольна поведінка, супідрядність мотивів, здатність емоційного передбачення; змінюється соціальна ситуація розвитку.

Доведено важливість і актуальність обраної проблеми для реалізації гуманістичних ідей формування особистості із психофізичними вадами, так і «здорових» дітей, що нерозривно пов'язано із вихованням толерантності й вважається одним із важливих завдань сучасної освіти. Учені різних країн займалися і продовжують працювати над розробкою і реалізацією системи заходів щодо формування толерантності та профілактики інтолерантності в суспільстві.

Емпіричне дослідження проводилося на базі двох закладів у місті Рівному, а саме – дошкільному навчальному закладі № 40 «Червоні вітрила» та Рівненському обласному навчально-реабілітаційному центрі, в якому

виховуються діти з обмеженими можливостями. Метою констатувального етапу було виявлення особливостей прояву толерантності у дітей дошкільного віку як в умовах інклюзивної групи так і у звичайній.

Отримані результати констатувального етапу дослідження свідчать про перевагу середнього та низького рівнів емпатійності та толерантності у дітей дошкільного віку в дошкільному та інклюзивному закладах. Ці дані ми отримали завдяки проведенню експериментальних методик, а саме методики виявлення ступеня сформованості здатності до емпатії у дітей дошкільного віку в колективній діяльності «Залізниця» та методики вивчення вміння дитини знаходити відповідність схематично зображеної емоції змісту словесного опису емоційного стану персонажу казки «Колобок».

Дослідження рівня вихованості толерантності, сформованості моральних почуттів старших дошкільників дозволило зробити такі висновки: 38% дітей цього віку властиве емоційно-позитивне ставлення до довкілля, оточуючих, а також емоційно-позитивне ставлення до моральних норм; зафіксовано низький (51,1%) та середній (31,1%) рівні сформованості здатності до емпатії, у спільній діяльності він значно підвищується, але не у всіх випадках; дошкільники у власній поведінці недостатньо орієнтовані на почуття та емоційні стани оточуючих. При цьому виявлено, що більшість (62%) дітей не можуть визначити почуття, емоційні стани оточуючих, проявляти толерантність та причини їх виникнення.

У процесі аналізу отриманих результатів дослідження ми виокремили 3 рівні вихованості толерантності у дітей дошкільного віку в умовах інклюзивної групи.

Високий рівень (17,8%):

- прояв дружелюбності, зацікавленості, терпимості до інших дітей, незалежно від їхніх фізичних відмінностей;
- активна та безконфліктна взаємодія з дітьми в процесі гри, спілкування, занять, праці;
- повага до прав, свобод, думок інших;
- готовність допомогти та підтримати іншого в скрутній ситуації.

Середній рівень (31,1%):

- ситуативний прояв дружелюбності, зацікавленості, терпимості до інших дітей, незалежно від їхніх фізичних відмінностей;
- пасивна взаємодія з дітьми в процесі гри, спілкування, занять, праці;
- недостатня повага до прав, свобод, думок інших;
- недостатня готовність допомогти та підтримати іншого в скрутній ситуації.

Низький рівень (51,1%):

- прояв агресивної поведінки, нетерпимості до інших дітей, зокрема до однокласників з обмеженими можливостями;
- конфліктна взаємодія з дітьми в процесі гри, спілкування, занять, праці;
- неповага до прав, свобод, думок інших;
- неготовність, небажання допомогти та підтримати іншого в скрутній ситуації.

Для з'ясування характеру ставлення дитини до однолітків, їх симпатії та антипатії, ми використали методику «Два будиночка». Крім цього цей тест був спрямований на зіставлення його результатів з психологічними особливостями самооцінки у дітей дошкільного віку. У результаті нами були отримані такі дані у ДНЗ № 40: 64% дітей мають сприятливий статус («лідери» і «прийняті»), а 36% – несприятливий статус («неприйняті та «ізольовані»). Отримані дані свідчать, що в експериментальній групі в Рівненському обласному навчально-реабілітаційному центрі 75% дітей мають сприятливий статус («лідери» і «прийняті»), а 25% – несприятливий статус («неприйняті та «ізольовані»). Це означає, що незважаючи на високий рівень згуртованості груп, у дітей низький та середній рівні прояву емпатії та толерантності, зміна якої залежить від зовнішніх факторів навколишнього середовища. Це пов'язано із недостатнім соціальним досвідом дітей.

Діти, які мають сприятливий статус («лідери» і «прийняті»), адекватну поведінку та самооцінку, товариські і дружні – мають середній рівень емпатії, здатні переживати, співчувати одноліткам та дорослим, проявляти емоції та почуття, відчувати горе та радість інших, вміють проявляти емоції краще за інших в групі тощо. Діти, які мають несприятливий статус («неприйняті» і «відкинуті»), завищену чи занижену самооцінку, надмірно конфліктні, агресивні до однолітків тощо, мають низький рівень прояву емпатії, погано проявляють почуття, вибірково розрізняють радість чи хвилювання на обличчях інших дітей та не вміють співпереживати разом з іншими.

З метою виявлення соціальної толерантності та толерантності як особистісної характеристики педагогів ми використали тест-опитувальник. Оброблені дані, які ми отримали у ДНЗ № 40, свідчать про середній рівень толерантності педагогів (перший педагог набрав – 85, а другий – 88). Результати анкетування у Рівненському обласному навчально-реабілітаційному центрі також свідчать про середній рівень толерантності (один вихователь – 86 балів, а другий – 88). Таким педагогам характерні як толерантні так і інтолерантні риси. В різних соціальних ситуаціях така людина поводить себе по різному. Отримані результати опитування вихователів із обох закладів свідчать про однакові середні рівні соціальної толерантності.

Нами також було проведено опитування батьків «Оцінка толерантних характеристик у батьків та їх дітей». Результати опитування батьків з ДНЗ № 40 свідчать, що найбільша кількість батьків мають середній рівень (56%); 28% батьків із високим рівнем толерантності; найменша кількість (16%) осіб мають низький рівень. У 45% батьків із Рівненського обласного навчально-реабілітаційного центру виявлено середній рівень розвитку толерантності; у 40% – високий рівень; лише у 15% батьків виявлено низький рівень. У колективі батьків із інклюзивної групи рівень толерантності вищий ніж у «звичайній» групі.

Отже, результати констатувального етапу свідчать про переважання низького та середнього рівнів розвитку толерантності у дітей. Це пов'язане з тим, що робота з дітьми, яка проводиться вихователями з розвитку толерантності носить несистематичний та фрагментарний характер, тому перспективу нашого подальшого дослідження вбачаємо у розробці системи роботи з формування толерантності у дітей дошкільного віку в умовах інклюзивної групи.

Список використаних джерел

1. Миронова С. Інклюзивна освіта: теорія та практика: навчально-методичний посібник / [кол. авторів; за заг. ред. С. Миронової]. – Подільський: Кам'янець-Подільський університет імені Івана Огієнка. – 2012. – 192 с.
2. Поніманська Т. Теоретико-методичні засади гуманістичного виховання дітей дошкільного віку: [монографія] / Т. Поніманська. – Рівне: РДГУ. – 2006. – 352 с.
3. Ситаров В. Проблема ненасилля в релігійних, філософсько-педагогічних концепціях / В. Ситаров // Педагогіка толерантності. – 1998. – № 3-4. – С. 35.
4. Скрипник Н. Виховання толерантних взаємостосунків дітей старшого дошкільного віку: навчально-методичний посібник / Н. Скрипник – Умань: ПП Жовтий. – 2011. – 99 с.
5. Ярмаченко М. Педагогічний словник / за ред. дійсного члена АПН України М. Ярмаченка. – К.: Педагогічна думка. – 2001. – 1440 с.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ

Сачук Т. О., студентка

**Лісова С. В., доктор педагогічних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Організація трудового навчання характеризується формою навчальної роботи (урок, виробнича практика, гурткові заняття та ін.); формою організації роботи учнів (фронтальна або групова, бригадна або ланкова, чи індивідуальна, за розподілом праці); формою організації навчання (групова, індивідуальна).

Урок, як основна форма навчальної роботи в шкільних майстернях має деякі особливості порівняно з уроками з інших навчальних предметів [4].

Центральне місце на такому уроці займає практична робота учнів, вона, як відомо, займає 75% часу від уроку чи заняття [1]. Уміння самі по собі не приходять і для набуття учнями певних вмінь і навичок потрібно виконувати ряд вправ, практичних та лабораторних робіт. Саме тому на уроках трудового навчання доцільно використовувати практичні методи навчання [4].

Практичні методи навчання ґрунтуються на практичній діяльності учнів, формують практичні вмінь і навички. Їх використовують для безпосереднього пізнання дійсності, поглиблення знань. Вони передбачають різні види діяльності учнів і вчителів, але потребують і великої самостійності учнів у навчанні. Глибоке засвоєння учнями теоретичного матеріалу суттєво залежить від практичного його закріплення, тому що практика є критерієм і показником ефективності всього навчального процесу. Крім того практичні методи загартовують психіку учнів та розвивають її [1].

Практичні методи навчання передбачають сприймання інформації кількома чуттями. Їх використовують для безпосереднього пізнання дійсності, поглиблення знань, формування вмінь і навичок. До них належать: вправи, лабораторні, практичні, графічні, дослідні роботи, метод проекту.

Вправа – цілеспрямоване, багаторазове повторення учнями певних дій та операцій (розумових, практичних) для формування вмінь і навичок [2].

Виконання вправ передбачає певну послідовність дій, спершу матеріал вправ необхідно розчленувати на окремі елементи, а учень повинен добре розуміти кожен із них. Наступним етапом є об'єднання розчленованих елементів для своєрідного «зв'язування» окремо вироблених навичок. Виконання вправ слід постійно контролювати, аналізувати, розвиваючи в учнів навички самоконтролю.

Методично правильно застосовані вправи несуть не тільки дидактичні функції, а й виховні. Вони загартовують волю учнів, розвивають у них наполегливість, спостережливість, ініціативність, самостійність, сприяють більш глибокому опануванню теоретичного матеріалу [4].

Особливість вправ – їх багаторазове виконання. Однак просте відтворення дій, які формують певне вмінь чи навичку, малоефективне й нецікаве для учнів. Педагогічне керівництво виконанням вправ передбачає: їх мотивацію, доведення до свідомості дитини мети виконання певних дій, їх усталеної послідовності; врахування умов, в яких вони відбуваються; аналіз виконання, виявлення причин допущених помилок; пошук можливостей удосконалення вмінь і навичок з урахуванням індивідуальних досягнень учнів. Формування вмінь, у процесі вправляння, відбувається на основі поступового ускладнення умов виконання вправ. Спочатку діти засвоюють спосіб дії за зразком, який показує і коментує вчитель, потім вправляються, з опорою на різні види педагогічної підтримки (пам'ятка, виконання аналогічних дій); після цього виконують вправи без підтримки, зберігаючи в пам'яті спосіб виконання; нарешті, виконують вправи на застосування засвоєного способу дії в нових умовах [5].

Лабораторні роботи – вивчення у шкільних умовах явищ природи за допомогою спеціального обладнання.

Цінність лабораторних робіт у тому, що вони сприяють зв'язку теорії з практикою, формують навички використання приладів, вчать обробляти результати вимірювань і робити правильні наукові висновки і пропозиції.

Практичні роботи проводяться у кілька етапів: пояснення вчителя (теоретичне осмислення матеріалу), показ (інструктаж), проба (2-3 учні виконують роботу, решта спостерігає), виконання роботи (кожен учень самостійно виконує роботу), контролювання (приймання та оцінювання роботи) [2].

На заняттях із трудового навчання широко використовуються і *графічні роботи*, оскільки кожен виріб, який в майбутньому планується виготовити, потрібно спочатку накреслити, зробити його ескіз.

Метод проекту – метод пошуку, така організація навчання за якого учні набувають знань у процесі планування та виконання практичних завдань – проектів, що дає змогу тісно поєднувати теорію з практикою.

Усі діти талановиті. Але для їхніх задатків і здібностей потрібні відповідні умови. Талант формується на знаннях, умінь і навичках, у вільному поклику до творчості. Потрібно дати можливість учням творити самим: створювати моделі, макети, вигадувати щось нове, малювати, ліпити [3].

Для підвищення рівня засвоєння учнями умінь і навичок, при вивченні варіативного модуля «Технологія

ЗМІСТ

Молодий педагог

Александрук А. В. ФІЛОСОФСЬКО-ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ ТА ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ	3
Артюхова В. В. ЗНАЧЕННЯ АНКЕТУВАННЯ В СИСТЕМІ ОСВІТИ	5
Бабич Л. В., Лісова С. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ТРУДОВОМУ НАВЧАННІ.....	6
Баланова М. М., Кирильчук Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ВАРІАТИВНОГО МОДУЛЯ «ТЕХНОЛОГІЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ВИШИТИХ ВИРОБІВ» У 6-МУ КЛАСІ	8
Басюк М. В., Горобаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ.....	9
Биндюкова С. В., Шевців З. М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	11
Близнюк Р. І., Кухар Л. О. АЛГОРИТМ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВІДБОРУ ЕКСПЕРТІВ В КОНТЕКСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ТЕСТІВ ТА ТЕСТОВИХ МАТЕРІАЛІВ	12
Буга Л. М., Шевців З. М. СТВОРЕННЯ СИТУАЦІЇ УСПІХУ ЯК ОДНА З УМОВ ГУМАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	14
Бурак В. В., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА БАТЬКІВ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ У ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	16
Валага С. М., Янцур М. С. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОБЛЕМНОСТІ ДЛЯ РОЗВИТКУ ТЕХНІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	18
Варанецкая-Лосик Е. И. О СОДЕРЖАНИИ ПОНЯТИЯ КОММУНИКАТИВНО-ПОЗНАВАТЕЛЬНЫХ УМЕНИЙ У ДОШКОЛЬНИКОВ	19
Вижиковська Г. М., Колупасва Т. Є. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЦІННОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ПРИНЦИПИ, УМОВИ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.	20
Гаврилюк М. І., Степанова О. І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Гаврюсева Т. О., Гаврюсев С.М. ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ.....	23
Галатюк М. Ю., Галатюк Ю. М. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНОГО ДОСВІДУ ПРОЕКТУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ.....	24
Галатюк Т. Ю. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРА І ПРОГРАМНИХ ЗАСОБІВ У ФОРМУВАННІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО КОМПОНЕНТА МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ	25
Генсірська К. Ю., Поліщук Н. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОНАОЧНОСТІ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	27
Голуб О.Ф. ПРИМЕНЕНИЕ ИГРОВЫХ ФИЗКУЛЬТУРНЫХ ЗАНЯТИЙ В ФОРМИРОВАНИИ ОПТИМАЛЬНОЙ ДВИГАТЕЛЬНОЙ АКТИВНОСТИ ДЕТЕЙ 5-7 ЛЕТ	29
Гомонець О. А., Лісова С. В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРАЦІ В УЧНІВ 11 КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ РОЗДІЛУ «ПРОЕКТУВАННЯ ВИРОБІВ».....	30
Гончар И., Дубинина Д. Н. ОРГАНИЗАЦИЯ РАБОТЫ ПО ОЗНАКОМЛЕНИЮ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЖАНРОМ ПОРТРЕТНОЙ ЖИВОПИСИ	31
Городиловська О. М., Поніманська Т. І. ФОРМУВАННЯ ТРУДОВИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	32
Гриненко Д. В., Локшина О. І. КЛЮЧОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ У ШКОЛАХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	33
Грицюк А. В., Янцур М. С. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОЕКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	35
Грицюк О. В., Листопад Т. М. ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ОКРУЖНОЇ ШКІЛЬНОЇ РАДИ У М. ВОЛОДИМИРІ-ВОЛИНСЬКОМУ 1914-1918 РОКАХ.....	37
Гук С. П., Поліщук Н. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУКЦІЙНИХ КАРТОК У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	39
Гук Ю. Г., Кирильська Г. М. РОЛЬ І МІСЦЕ ТЕСТОВОГО ОПИТУВАННЯ ПРИ ДІАГНОСТИЦІ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	41
Гульчук В. А. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ.....	42
Гуменюк Я. О., Джава Н. А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ....	44
Давидюк М. В., Галатюк Ю. М. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ ФРОНТАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ.....	45
Денисевич М. Г., Горбатова Е. В. РАЗРАБОТКА И ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНАЯ АПРОБАЦИЯ МЕТОДИКИ ФОРМИРОВАНИЯ КОЛОРИСТИЧЕСКИХ УМЕНИЙ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	47
Джас В. В., Сингаївський Д. В. ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ ЗАДАЧ З ЕЛЕМЕНТАМИ ДИЗАЙНУ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЗАСІБ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ.....	49
Дудар К. М., Бричок Б. П. ПРОФЕСІЙНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У СУЧАСНОМУ СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ КОНТЕКСТІ.....	50
Жабська І. В., Бричок Б. П. СКЛАДОВІ ПЕДАГОГІЧНОЇ СИСТЕМИ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО.....	51

Зелена В. І., Юрчук В. М. ПРОФЕСІЙНЕ ЗДОРОВ'Я ВЧИТЕЛЯ - ЗАПОРУКА УСПІШНОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	52
Зубок О. В., Петренко О. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	53
Ігнатишина М. М., Галатюк Ю. М. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК УЧНІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	55
Іщук О. В., Козлюк О. А. ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТІВ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ СУЧАСНОЇ ДИТЯЧОЇ КНИГИ	57
Казначєєва Л. М. КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	59
Карамач О. Ю., Джава Н. А. ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УСНОГО МОВЛЕННЯ	61
Карповець Ю. В. ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ВЧИТЕЛЯ ІСТОРІЇ ТА ЇХ ПРОФІЛАКТИКА	63
Карпович Ю. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ ДИСЦИПЛІНОВАНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	64
Касянчук Б., Романюк А. А. РОЗВИТОК ЛОГІКИ У ДІТЕЙ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ	65
Киричук О. М., Джава Н. А. МЕТОДИ НАВЧАННЯ КРЕАТИВНОГО ПИСЬМА НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	66
Кіріяк В. В., Кухар Л. О. ПЕРСПЕКТИВИ НОВОЇ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ В СТРУКТУРІ ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ	68
Козачук М. В. ІНКЛЮЗІЯ ДІТЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ В ДОШКІЛЬНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	69
Козерова М. Ю., Павлюк Т. О. ЗАСТОСУВАННЯ ІКТ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	70
Колаковська Т. С., Гудовсек О. А. ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ТА ПРИНЦИПИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОПЕДАГОГІКИ	71
Колесник О. О., Середюк Л. А. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ	73
Кондратюк Н. П., Косарева О. І. ВПЛИВ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	75
Конофольська В. В., Рафальська М. В. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	76
Котос Л. Л., Перетятку М. И. ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В РЕСПУБЛІКЕ МОЛДОВА	78
Коханевич М. І., Джава Н. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	79
Кректун І. В., Горопаха Н. М. ІНТЕРАКТИВНІ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	80
Кузьмич Ю. О., Козлюк О. А. ФОРМУВАННЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	82
Курсик Т. П., Гудовсек О. А. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В «НОВИХ ШКОЛАХ» ГЕРМАНА ЛІТЦА (НІМЕЧЧИНА)	84
Лепуга В. В., Янцур М. С. РОЗВИТОК ПРОФОРІЕНТАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	86
Луцишина О. І., Шевців З. М. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ УЧІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	87
Мартинюк І. В., Козлюк О. А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	88
Мартинюк С., Бричок С. Б. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ	90
Мар'юсик І., Романюк А. А. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ОСНОВАМ ІНФОРМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	93
Мельник Я. О., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	94
Мельничук М. О., Бричок Б. П. СТАН ОСВІТИ РІВНЕНЩИНИ У СКЛАДІ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ	95
М'ялюк О. В. ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ ГРИГОРІЯ ВАЩЕНКА	97
Наконечна Н. Т., Дичківська І. М. ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ В УМОВАХ НАВЧАЛЬНО – ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ	99
Нечай М. Ю., Кухар Л. О. ВИДИ ДОКУМЕНТАЦІЇ ЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТЕСТОВИХ МАТЕРІАЛІВ	101
Ніверчук К., Бричок С.Б. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Новак С. М. МІЖНАРОДНІ ОСВІТНІ ПРОЕКТИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ЦИВІЛІЗАЦІЙНО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД	103
Носолюк І. О., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ МАТЕМАТИКИ	104
Одейчук В. М., Бричок Б. П. ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ: ІСТОРІКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ	105
Остапчук Н. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ВІДПОВІДНО ДО НОВОГО ДЕРЖАВНОГО СТАНДАРТУ ВІД 2011р	107
Павлова Я. В., Коваль В. В. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОВЕДЕННІ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МАТЕМАТИКИ У СТАРШИХ КЛАСАХ	108

Панько Т. И., Зорило Л. И. ВОЗМОЖНОСТИ НАРОДНОЙ ПЕДАГОГИКИ В ОБУЧЕНИИ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ С ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ	109
Парфенюк О. В., Бричок С. Б. ІДЕЇ “ВІЛЬНОГО ВИХОВАННЯ” У ВІТЧИЗНЯНІЙ ТА ЗАРУБУЖНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ,	111
Пилипчук Л. В., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ІГРОВИХ ПРОЕКТІВ У ПІДГОТОВЦІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ДО ШКОЛИ.....	113
Пишняк Н. В., Дичківська І. М. ВЗАЄМОЗВ’ЯЗОК ЗОБРАЖУВАЛЬНОЇ ТА ІГРОВОЇ ТВОРЧОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІГРАХ-ДРАМАТИЗАЦІЯХ	115
Плаксіна Н. В., Гліничук Ю. О. ЗАГАЛЬНІ ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ СТРЕСІВ У ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	117
Поліщук І., Романюк А. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	118
Прокопчук Н. П., Бричок С. Б. НАРОДНА ПЕДАГОГІКА ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	119
Радкевич Б. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ УЯВЛЕНЬ ПРО СВІЙ ВІК ТА СТАВЛЕННЯ ДО ПЕРСПЕКТИВИ ДОРΟΣЛІШАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	121
Радкевич Н. В., Лесняк Н. В. ЗВ’ЯЗОК ВІЗУАЛЬНОГО ТА ВЕРБАЛЬНОГО У МЕТОДИЦІ ВИКЛАДАННЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	123
Радченко К. В., Руденко Н. М. РОЗВИТОК І ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА ЗАСОБАМИ РУХЛИВОЇ ГРИ.....	125
Рарок М. Р., Колупаєва Т. Є. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: МЕТОДИЧНИЙ ВИМІР.....	126
Рокицька О. Ю., Селезень В. Д. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО РІВНЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА АГІТАЦІЯ БЕЗПЕЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ.....	128
Романчук І. В., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Русов В. М., Перегятку М. И. ПОДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТОВ В МАГІСТРАТУРЕ ПО СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МЕНЕДЖМЕНТ ІНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ».....	132
Саковська О. В., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНІХ УЯВЛЕНЬ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ В КОНСТРУКТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	133
Салівончик Л. М., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	135
Сачук Т. О., Лісова С. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	137
Семенович Ю., Романюк А. А. ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	138
Синіцька Н. В., Крайчук О. В. ЗМІСТ І СПЕЦИФІКА ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	140
Синюк М. В., Боровець О. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	142
Синюта К. О., Козлюк О. А. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ ОЗНАЙОМЛЕННЯ З РІДНИМ МІСТОМ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	143
Сиротюк В. О., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ МАТЕМАТИКИ З ВИКОРИСТАННЯМ «КОЛЬОРОВИХ ЧИСЕЛ КЮІЗЕНЕРА».....	145
Скопецька Л. О., Гудовсек О. А. РОЗВИТОК ПОЛКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ В США	147
Смірнова К. В. ІНТЕГРАЦІЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В УЧБОВИЙ ПРОЦЕС	148
Сорочинська Т. А., Шугасва Л. М. ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПЕДАГОГІЧНИХ УЧИЛИЩАХ РІВНЕНЩИНИ (1945–1964 pp.).....	149
Сосницька Т. О., Шахраюк Б. С. ШКОЛА І ОСВІТА НА ВОЛИНІ В ПЕРІОД НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ	151
Сотрута А. П., Шахраюк Б. С. ВОЛОДИМИРСЬКИЙ КОЛЕГІУМ: ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ	153
Старжець В. І., Юрчук В. М. МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА БЕЗПЕКА ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ІСТОРИЧНИХ ЕКСКУРСІЙ	155
Степчук Н. В., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЕЙДЕТИКИ.....	157
Столярчук Л. А., Листопад Т. М. ЗМІСТ НАВЧАННЯ В ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНИХ ШКОЛАХ ВОЛИНІ (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТ.).....	158
Стрілець О. Ю., Полохович Н. В. КОМП’ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЕВИХ ВАД ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	160
Стрілецька К., Романюк А. А. ВПЛИВ УРОКІВ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ НА РОЗВИТОК ПСИХІЧНИХ ПРОЦЕСІВ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	161
Сукач Л. Ю., Павлюк Т. О. ДИДАКТИЧНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЧАСОВИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	161
Трохимчук І. І., Поніманська Т. І. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ	163
Царук О. В., Лесняк Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗОБРАЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	164
Чемерис М. К., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЇХНЬОЇ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ	166

Чорнобилі Ю. М., Петренко О. Б. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРУ	167
Шелюк Г. В. ТИПИ ПОЧАТКОВИХ ШКІЛ ДУХОВНОГО ВІДОМСТВА (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ ст.)	168
Шехавцова С. О. ВИПЕРЕДЖУВАЛЬНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ОСНОВІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	169
Шкнай Л. В. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДІ ДОШКОЛЬНОГО УЧРЕЖДЕННЯ: «ЗА» І «ПРОТИВ»	170
Шрам М. Б., Дичківська І. М. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВИХ І КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ В УМОВАХ РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ЗАКЛАДУ	171
Шроль Т. С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ: СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД	174
Щирська І. Л., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКОЛЬНОГО ВІКУ	175
Якимець М. Г., Дулак Н. В. ПРОБЛЕМА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ УЧНІВ	176
Яцюра Г. М., Морозова Т. П. АНАЛІЗ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ТА ВИХОВАННЯ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО	178

Молодий психолог

Березюк Т. П., Павелків Р. В. ПРОФЕСІЙНО-УПРАВЛІНСЬКЕ СТАНОВЛЕННЯ МЕНЕДЖЕРІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА СКЛАДОВА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ	181
Гевондян Ю., Секретар С., Чабан В. Й. РОЛЬ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЧИННИКА В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ	182
Гончарук К. С., Гандзілевська Г. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ САМОЦІННОСТІ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ПСИХОДРАМИ	183
Гринюк О. В., Яцюк Н. О. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОРЕГУЛЯЦІЇ АКТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ... 184	
Мосійчук О. А., Матласевич О. В. ОСОБЛИВОСТІ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ТРАНСКУЛЬТУРНИХ ШЛЮБАХ У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК	185
Осипчук О. П., Павелків Р. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ ТА ЧИННИКИ МОРАЛЬНОГО РОЗВИТКУ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ	186
Сеньчук К. В., Павелків Р. В. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ ПСИХОЛОГА ЩОДО ПОДОЛАННЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ПІДЛІТКІВ	187
Смоляр О. В., Шахраюк Б. С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇЇ КОРЕКЦІЇ	189
Федорчук С. І., Гандзілевська Г. Б. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ	191
Філоненко В. О., Павелків В. Р. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	192
Шевчик О., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ТА КОРЕКЦІЇ ОСОБИСТІСНОЇ ТРИВОЖНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ	193
Шурдак М. А., Шахраюк Б. С. РІВЕНЬ ПРОЯВУ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ-ВИПУСКНИКІВ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ	193